

i Tinget, idet de alle tilsigtede Ændringer i Lovene om forskellige bestaaende Kreditforeninger. Nærværende Lovforslag gaar ud paa et Tillæg til Loven af 17de Marts 1882 om Oprettelse af en Kreditforening af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn og tilsigter at aabne Adgang til, at umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler fremtidig kunne anbringes i de af Foreningen udstedte Gældsforskrivninger. Da Forslag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn forelagdes i Samlingen 1881--82, var en hertil sigtende Bestemmelse optagen i Regeringsforslaget. Den vedtoges ogsaa her i dette høje Ting, men udgik i Folketinget og ogsaa senere ved Sagens endelige Vedtagelse. Man mente nemlig, at det var for tidligt at træffe en saadan Bestemmelse. Man ønskede at se, hvorledes Foreningen kom til at virke, og hvor stor dens Stabilitet og Soliditet blev. Nu er der gaaet 18—19 Aar siden da, og Foreningen oplyser, at den indtil Udgangen af Aar 1900 har udlaant 79½ Milion Kr. uden at der herved er lidt noget Kapitaltab. Den maa saaledes i det hele betragtes lige saa solid som de øvrige Kreditforeninger, der have den før nævnte Begunstigelse. Derfor har man fundet sig foranlediget til at imødekomme Administrationens Ønske om, at Forslag til en Lovændring, som kan muliggøre, at offentlige Midler fremtidig anbringes i Foreningens Gældsforskrivninger, maatte blive indbragt. Idet jeg i øvrigt henviser til de i Lovforslaget medfølgende Bemærkninger, skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønbestemmelser for Lærere og Lærereinder i Folkeskolen paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 125 ff.)

Sagen sættes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Som det høje Ting vil erindre, blev Loven om Folkeskolen af 24de Marts 1890 ikke

gennemført for Færøernes Vedkommende. Det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa at imødekomme et Ønske fra Færøerne om at indføre Folkeskolens Ordning deroppe med de Lempelser de stedlige Forhold give Anledning til. Det er gaaet gennem Folketinget, uden at der er foretaget Ændringer deri, og jeg vil haabe, at det høje Ting her vil vise en lignende Velvillie over for det, saaledes at Folkeskolen i dette vort mest afsidesliggende Amt ved de bedre Lønningsforhold, der her foreslaas indførte, kan blive i Stand til at trække unge og dygtige Kræfter til sig. Det vil sikkert være til Gavn, at de bedste Kræfter søge Arbejde i Folkeskolens Tjeneste; den er ikke tjent med at faa anden Rangs eller endnu tarveligere Kræfter. Det er mit Haab, at dette Forslags Gennemførelse i denne Samling vil gavne Folkeskolen paa Færøerne meget, og at det vil give Stødet til en Forbedring af Lærernes og Lærerindernes Uddannelse deroppe. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie, idet jeg i øvrigt skal henviser til de fyldige Bemærkninger, der ledsage det, og til mine Udtalelser om Sagen i det andet Ting.

Fr. Petersen: Jeg maa takke den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, fordi han har vist sin Interesse for det færøiske Skolevæsen ved at fremsætte dette Forslag, der sikkert vil blive modtaget med den allerstørste Glæde af samtlige Lærere paa Færøerne, idet det jo indeholder Lønningsforbedringer, som de trænge stærkt til. At dette er saa, vil man kunne skønne af Bemærkningerne til Lovforslaget. Som Tilstanden nu er, er det de allerfærreste, der begynde med mere end 400 Kr. aarlig, og meget faa, som nogen Sinds opnaa 600 Kr. Paa den anden Side glæder jeg mig over, at Lønningerne skulle udredes efter et andet Princip end det, der efter Skoleloven gælder herhede. Hvis dette blev gennemført deroppe, vilde det paaføre Kommunerne alt for store Byrder, og dette vilde ganske sikkert fremkalde en mindre venlig Følelse over for Skolevæsenet til stor Skade for dette. I den Henseende har man et Fingerpeg i, hvad der skete den Gang vi først fik et ordnet Skolevæsen paa Færøerne ved det provisoriske Reglement af 1845. Den Gang naaede man ikke at vinde Befolkningens Velvillie for det, og allerede i 1854 frabad saa at sige samtlige Beboere paa Fær-